

Hiệu quả của Việt Nam (phần 1)

Tác Giả: Gia Minh, phóng viên RFA

Thứ Năm, 12 Tháng 11 Năm 2009 20:56

Bộ công nghiệp Việt Nam ra ngoài không ai công nhận.

Một quán ăn trên vỉa hè thành phố Đà Nẵng. Sau hàng chục năm theo đuổi cải

Thị trường xã hội Việt Nam là mối quan tâm hàng đầu của nhiều người, bởi có đánh giá cho rằng Việt Nam còn quá nhiều mặt ngấm so với những đổi mới sáng tạo hiện tại.

Điều này đòi hỏi chính các đối tượng quốc gia đang hợp tác tại Hà Nội nêu ra trong các phiên thảo luận chuyên ngành, cũng như là đối tượng của những cải tiến bảo vệ.

Thị trường...

Nhiều báo cáo của chính phủ cũng như những bài viết trên các phương tiện truyền thông Nhà nước đều nói đến những thành tựu mà Việt Nam đạt được nhất là trong lĩnh vực kinh tế.

Ngay cả một số tổ chức quốc tế khi đưa ra phúc trình về Việt Nam cũng chú trọng đến các mặt được trong phát triển xã hội suốt thời gian qua.

Tuy nhiên, song song với một số thành tích đạt được thì bao bộ công nghiệp lại phô bày mặt trái mà thị trường không thể thoát.

Giáo sư Tô Duy Hợp, nguyên Trưởng phòng Xã hội học nông thôn - Viện Xã hội học thuộc Viện Khoa học Xã hội Việt Nam, đưa ra những đánh giá về thị trường đó:

Khoảng cách giàu nghèo tăng- giàu nghèo giữa đô thị và nông thôn, giữa nông thôn và miền núi. Ngay trong nông thôn, ngay ở đô thị cũng phân thành từng nhóm giàu nhóm nghèo- dù chia thành giai cấp, nhưng khoảng cách tăng lên rất lớn.

“Khoảng cách giàu nghèo tăng- giàu nghèo giữa đô thị và nông thôn, giữa nông thôn và miền núi. Ngay trong nông thôn, ngay ở đô thị cũng phân thành từng nhóm giàu nhóm nghèo- dù chia thành giai cấp, nhưng khoảng cách tăng lên rất lớn. Không biết xã hội này giờ quy tụ về đâu công bằng thế nào.

Vấn đề thứ hai là tình trạng thất nghiệp vì làm, thất nghiệp; đặc biệt là cho vùng nông thôn. Dòng người nông thôn đi vào thành phố càng ngày càng tăng lên, dù chia thành nhiều mức như Trung Quốc nhưng dòng người đó càng ngày càng tăng. Tất đó gây ra những bức xúc trong xã hội: thành phố quá tải, gộp rác rưởi.

Ở thành phố cũng thất nghiệp, kể cả sinh viên ra trường cũng không tìm được việc làm theo

đúng ngành nghề, phải chấp nhận làm nghề khác để kiếm sống. Đây là hiện tượng bất chấp về cung cầu lao động. Nghèo đói và thất nghiệp là hai mặt của một vấn đề.

Ngoài ra còn nhiều vấn đề khác mà cũng không dễ giải quyết như vấn đề chính sách của nền giáo dục Việt Nam. Thu nhập Việt Nam thấp hơn mức sống phát triển con người HDI lại trung bình nhập vào giáo dục- y tế; nhưng người nhìn thẳng vào sự thất bại thì đây chính là sự lãng phí.

Bộ công nghiệp Việt Nam ra ngoài không ai công nhận; trong nước thì phong cho nhau thôi.

Hệ thống y tế đưa phòng bệnh cấp, tất cả đều dồn lên tuyến trên tại thành phố gây quá tải.

Vấn đề nữa là mất trật tự, xung đột xã hội. Tình trạng tham nhũng, tình trạng doanh nghiệp bất chấp nông dân hiện nay là không kiểm soát được. Tình trạng này gây thiệt hại nhiều nhất cho nông dân và tầng lớp thu nhập thấp; và khi thế kỷ không công bằng thì họ đấu tranh...”

Nguyên nhân?

Vì tình trạng đó do đâu mà ra?

Ông Nguyễn Khắc Mai, nguyên trưởng Vụ Nghiên cứu, Ban Dân vận Trung ương, Đảng Cộng sản Việt Nam đưa ra một số lý giải cho tình hình đó như sau:

Không phải tài năng Việt hèn kém, không phải chính Việt đói nghèo không thông minh, không phải tài nguyên Việt quá ít ỏi, nghèo nàn... nhưng một thất bại xã hội tạo ra bằng những các giá trị văn hóa, làm bằng những các giá trị con người.

“Mô hình xã hội Việt Nam hiện nay là mô hình của 50 năm trước. Tại sao Hàn Quốc vào những năm 60 họ cũng như mình thôi, lúc này Việt Nam có một Hà Nội ‘của Cộng Hòa’, một Sài Gòn ‘của Cộng Hòa’, của Ông Thiệu’, ngang ngửa với Hàn Quốc trong những năm 60.

Theo nhiều người thì có những chính sách còn chậm phát triển hơn Việt Nam mình nữa; nhưng thì đó hiện nay thì đúng là họ đang bay lên còn Việt Nam ta vẫn đang tiếp tục bò.

Và rồi khi so sánh lại số liệu mà Đại học Havard giúp theo dõi tiến trình phát triển từ năm 60 đến 2004 thì thấy rõ bạn bè nhóm các nước ở khu vực Đông Á: Hàn Quốc, Đài Loan, Philippines, Việt Nam, Thái Lan, Indonesia, ngay cả Malaysia cũng đều xuất phát trong khuôn khổ 1000 đô la – họ 700-800 còn mình chỉ 120-180 nhưng 44 năm sau thì họ phát triển vượt lên. Malaysia ngày xưa sang mình làm công việc cạnh tranh cho các tiềm năng... bây giờ họ phát triển đến chín- mười ngàn đô, Việt Nam ta vẫn chưa thoát khỏi 1000 đô.

Sự chậm trễ này có nguyên nhân rất sâu xa. Không phải tài năng Việt hèn kém, không phải chính Việt đói nghèo không thông minh, không phải tài nguyên Việt quá ít ỏi, nghèo nàn, kém

Hội nghị Viêt Nam (phần 1)

Tác Giả: Gia Minh, phóng viên RFA

Thứ Năm, 12 Tháng 11 Năm 2009 20:56

nghĩa t, không phải truy n th ng văn hóa không phát triển, không có gì đáng giá; nh ng m t thi t ch xã h i t o ra b ng n các giá tr văn hóa, làm b ng n các giá tr con ng i - đ y là v n đ Vi t Nam ph i tính toán đ n. Hàn qu c đi đ c nh ng b c nh v y nh h th c hi n t t đi u đó, kh c ph c đ c nhanh chóng nh ng v n đ ách t c c a xã h i h đ phát triển lên.”

Làm th nào đ có th kh c ph c, chuy n bi n tình tr ng v a nêu ra. Hai chuyên gia v a r i cũng có nh ng h ng đ ngh c n th c hi n. Đây s là n i dung c a ph n ti p theo.